

ב"ה

פרשת צו

אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה
ויקרא ו, ו.

אש תמיד - לא תכבה

על ^[1]הפסוק ^[2]"אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה" – איתא בירושלמי ^[3]: "תמיד אפילו בשבת, תמיד אפילו בטומאה".
כמדובר כמה פעמים, הרי כל הענינים והעבודות שבמשכן ומקדש הגשמי – ישנם גם במשכן ומקדש הרוחני, שנמצא בכל אחד ואחת מישראל.

המזבח הוא לב האדם. כשם שבמזבח הגשמי היו מזבח החיצון ומזבח הפנימי – כך ישנם גם בלב "חיצוניות הלב" ו"פנימיות הלב" ^[4]. המזבח שעליו חל הציווי "אש תמיד תוקד על המזבח" הוא המזבח **החיצון**.
וברוחניות: צריכה להיות התלהבות בגילוי, בחיצוניות הלב – שהלב יבער לאלקות.

"שבת" – הוא ענין השביתה, התנתקות מהעולם, ולכן אסורים אז "עובדין דחול". פירוש הדבר בעבודה בנפש האדם הוא – השגה, "וקראת לשבת עונג" ^[5], שמצד הגילוי אור שמשגיג, מנותק הוא מכל עניני העולם. עלול הוא לחשוב, שמכיון שהוא עוסק בהשגה, עומד הוא למעלה מהתרגשות, אין הוא זקוק ל"אש". ולכן אומרים לו: "לא תכבה" – "אפילו בשבת".

ובקצה השני – מי שעומד בריחוק, עלול לחשוב שכבר אין לו שום שייכות חס ושלום, ולכן אומרים לו: "לא תכבה" – "אפילו בטומאה". אל תביט על מצבך, אלא – לא תכבה, ראה שענין זה לא יכבה אצלך, אלא עליך

לְלִבּוֹת לֹלֵא הַפֶּסֶק ב"אש תמיד", האש האלקי שנמצא אצלך, שלא יכבה. וזה יביא להענין ד"לא תכבה"
כפירוש המגיד ממעזריטש נשמתו עדן,^[6] שה"לא" – כל הענינים הלא-טובים – "תכבה", שיתכבו.

קטע משיחת ש"פ צו, שושן פורים, רשימת השומעים בלתי מוגה.
תו"מ ה'תשי"ד ח"ב ע' 162.

- [1] סעיף זה הוגה ע"כ ק' אדמו"ר שליט"א (באידיש), ונדפס בלקו"ש ח"א ע' 217. במהדורא זו ניתוספו כמה ציוני מ"מ ע"י המו"ל.
[2] פרשתנו ו, ו.
[3] יומא פ"ד ה"ו.
[4] לקו"ת דרושי סוכות עח, ד. ובכ"מ.
[5] ישעיל נח, יג.
[6] אגרות-קודש אדמו"ר מוהרי"צ ח"ד ע' ע (נעתק ב"היום יום" כ אדר שני).

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולע"נ הרב גבריאל נח זוגתו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמ"ה, צבי"ה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה